

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Οί πιό φριχτές στιγμές, φτάνουν τὰ βράδνα. Τὰ βράδνα πού τίποτα δέν τὰ ξεχωρίζει ἀπ' τ'άλλα, τὰ ἥσυχα, τὰ ὅμοια, τὰ συνειθισμένα. Οὔτε ὠραῖα οὔτε ἄσχημα. Εἶναι μονάχα βράδνα. Οὔτε πολὺ σκοτεινά, οὔτε πολὺ φωτεινά. Εἶναι τόσο ἀπελπιστικά ὅμοια, πού τίποτα δέν τὰ στολίζει. Κανένα λουλοῦδι θύμησης. Κανένα κίνημα πάθους ἢ ὀργῆς.

Εἶνε τὰ φριχτά, μονότονα, συχαμένα βράδνα.

Σ' αὐτά, σέ τυλίζει ἡ ἀδιαφορία γιὰ ὅλα. Ἡ ἀδιαφορία!

Ὁ πόνος, τὶς πιότερες φορὲς εἶνε εὐχάριστος. Σοῦ δίνει σαδιστικὲς ἀνατριχίλες. Ἡ ἀνία; Μιά κατάσταση πού σέ σπρώχνει νὰ βρῆς κάτι ἄλλο, κάτι καινούργιο. Ἡ ψυχὴ κουλουριασιεὴν ζητάει νὰ ξεφύγει. Ἡ ἀνία πολλὲς φορὲς κρατεῖ χέρι χέρι τὴν νοσταλγία γιὰ τ' ἄγνωστο.

Ἡ ἀδιαφορία, σοῦ λερώνει τὴν ὑπαρξη. Τ' ἀντικείμενα πού ζοῦνε πάντα μαζί της, δέν τὴν αἰστάνουνται καὶ γι' αὐτὸ κρατοῦνε πάντα τὴν ὠραιότητα τῆς ἀπάθειας. Ἡ ἀδιαφορία, εἶνε ἡ πιὸ μεγάλη δυστυχία γιὰ ἓνα σοφὸ — δηλητηρίαση ἀπ' τὴν σκέψη — καὶ ἡ πιὸ μεγάλη εὐτυχία γιὰ ἓνα ἀναίσθητο κι' ἀμόρφωτο. Μιά ὑπαρξη πού γνωρίζει πὼς τὴν σκεπάζει ἡ ἀδιαφορία, δέν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε δυστυχησμένη. Δυστυχησμένη χωρὶς καμμία ἐλπίδα γιαιτριᾶς.

Ὅταν μὲ κυριεύει ἡ ἀδιαφορία, μοιάζω τὸν τελευταῖο ἄνθρωπο, πού κάποτε θὰ μείνει στὴ γῆ μας, καὶ θὰ βλέπει μ' ἀδιαφορία, τὰ γύρω του νὰ νεκρώνονται. Θὰ δῆ τὸν θάνατον ὅλων τῶν ἔμψυχων καὶ ἄψυχων ὄντων χωρὶς νὰ αἰστανθῆ καμιά ἀνατριχίλα χαρᾶς ἢ λύπης.

Ἡ ἀδιαφορία εἶνε τὸ νεκρικό σεντόνι πού θὰ σκεπάσει τὰ πάντα, ὅταν πάψουνε νὰ ὑφίστανται.

Ἡ ἀδιαφορία δέν πηγάζει ἀπ' τὸ πνέμμα, πού πάντα ζητάει νὰ πετάξει κι' οὔτε ἀπ' τὸ σῶμα πού ζητάει νὰ ἐξελιχθῆ. Ἡ ἀδιαφορία ἔρχεται ἀπ' τοὺς πλανῆτες πού ἔπαψαν νὰ ζοῦνε. Ἐρχεται νὰ μᾶς τιλύξει στὰ τρομερά της δύχτια, τὰ βράδνα, τὰ ἥσυχα, τὰ ὅμοια, τὰ συνειθισμένα καὶ μᾶς φέρνει τὸ μῦθημα τῆς ἀνυπαρξίας.